

PENGURUSAN KOKURIKULUM DAN TAHAP PENGLIBATAN PELAJAR DALAM AKTIVITI KOKURIKULUM DI SEKOLAH MENENGAH KEBANGSAAN DAERAH KUALA TERENGGANU

Zainal Ariffin Zainuddin, Yaakob Daud, dan Saiful Azmi Mohd Nor

Universiti Utara Malaysia

ABSTRAK: Pengetua merupakan individu penting yang bertanggungjawab menguruskan hal ehwal berkaitan kokurikulum. Namun begitu pengetua sering terikat dengan kerja-kerja rutin dalam mentadbir dan mengurus sekolah. Dalam usaha untuk meningkatkan pengurusan kokurikulum sekolah biasanya pengetua akan menyerahkan tugas pengurusan kokurikulum kepada GPKKo. Justeru, kajian ini bertujuan untuk mengenal pasti dan memahami perspektif guru-guru terhadap peranan GPKKo dalam pengurusan kokurikulum di sekolah menengah kebangsaan di daerah Kuala Terengganu. Peranan GPKKo dikaji berdasarkan aspek-aspek pengurusan GPKKo sebagai perancang, pengelola, pemimpin dan pengawal kokurikulum di sekolah. Kajian juga untuk mengenal pasti penglibatan pelajar dalam aktiviti kokurikulum berdasarkan dimensi; interaksi psikologi dan juga interaksi fizikal. Sampel kajian terdiri daripada 171 orang guru yang sedang berkhidmat di dua buah sekolah menengah kebangsaan di daerah Kuala Terengganu. Analisis deskriptif yang melibatkan min dan sisihan piawai digunakan untuk melaporkan hasil kajian yang telah dijalankan. Dapatan kajian ini menunjukkan bahawa pentingnya peranan GPKKo di sekolah mempraktikkan peranan pengurusan kokurikulum yang berkesan, agar para guru dan pelajar akan lebih bermotivasi dalam memastikan kejayaan pelaksanaan aktiviti kokurikulum di sekolah. Ianya selaras dengan inspirasi negara sepertimana yang terkandung di dalam Pelan Pembangunan Pendidikan Malaysia (PPPM) 2013-2015.

KATA KUNCI: Pengurusan Kokurikulum, Peranan GPKKo.

PENDAHULUAN

Sistem pendidikan kita merupakan tunjang pembangunan negara dengan menyediakan ilmu pengetahuan dan kemahiran kepada setiap generasi bagi memacu pertumbuhan ekonomi dan memakmurkan negara. Selain memberikan keutamaan kepada aktiviti kurikulum dan di sekolah, transformasi aktiviti kokurikulum juga perlu dilakukan. Kementerian Pendidikan Malaysia (KPM) telah merealisasikan hasratnya melalui pembangunan pelajar secara holistik dengan memperkukuhkan penyertaan pelajar dalam 1 sukan, 1 kelab dan 1 badan beruniform di semua peringkat tahap persekolahan.

Peranan kokurikulum sebagai salah satu agen pembangunan modal insan secara holistik memerlukan keseimbangan antara akademik dan sahsiah. Justeru, Kementerian Pendidikan Malaysia (KPM) telah memperkenalkan Pentaksiran Berasaskan Sekolah (PBS) selari dengan Sistem Pentaksiran Pendidikan Kebangsaan (SPPK). Sistem ini menekankan penilaian dari sudut akademik dan kokurikulum. Salah satu komponen yang ada di dalam sistem PBS ini adalah penilaian berasaskan Pentaksiran Aktiviti Jasmani, Sukan dan Kokurikulum (PAJSK) (Lembaga Peperiksaan, 2014).

Mohd Fazli Hassan (2013) dalam kajiannya telah menyatakan bahawa aktiviti kokurikulum adalah penting dalam membantu pelajar melengkapkan dan memperkukuhkan proses pembelajaran di dalam kelas, disamping dapat menunjukkan perubahan tingkah laku serta mempengaruhi sahsiah dan emosi pelajar.

Hubungan aktiviti kokurikulum amat jelas dapat menambah pengalaman penting dan memberikan impak terhadap kemahiran dan tingkah laku pelajar.

Pelajar yang terlibat dengan aktiviti kokurikulum membolehkan mereka menggunakan segala kemahiran yang ada bagi menjalankan sesuatu aktiviti dan ini secara tidak langsung akan membolehkan mereka menyetarakan bakat dan potensi diri untuk digilap supaya menjadi lebih baik pada masa akan datang dan mampu bersaing dengan rakan sebaya yang mempunyai pengalaman serta pengetahuan yang berbeza diantara satu sama lain (Wardatul 2014).

Penyertaan pelajar dalam sebarang aktiviti kokurikulum memberikan pelajar peluang untuk membangunkan bakat dan minat mereka di luar persekitaran bilik darjah yang formal. Pelbagai sumber dan contoh telah dikemukakan untuk membuktikan bahawa kepentingan kokurikulum sebagai wadah paling sesuai dan realistik untuk membangunkan pelajar yang holistik serta berfikir diluar kotak pemikiran (Ahmad Esa, Mohd Khir Mohd Nor, Nawawi Jusoh, Norashidah Abd Rahman, & Zalinah Salehon, 2015).

Transformasi yang dilalui oleh kegiatan kokurikulum bermula hanya untuk memenuhi masa lapang, memupuk perpaduan antara kaum, menjaga kesihatan, pelengkap kurikulum dan membangunkan kemahiran insaniah telah menjadi cabaran yang besar kepada dunia pendidikan di negara kita.

PERNYATAAN MASALAH

Pentadbir sekolah kini menghadapi dilema dalam memfokuskan kecemerlangan di sekolah. Banyak usaha telah dilakukan yang lebih menjurus kearah kecemerlangan akademik sahaja berbanding kokurikulum pelajar-pelajar di sekolah. Pentadbir lebih cenderung untuk menonjolkan kecemerlangan sekolahnya dengan memastikan sekolah mereka berada didalam kelompok kumpulan sekolah-sekolah cemerlang dalam peperiksaan awam seperti Pentaksiran Tingkatan 3 (PT3), Sijil Pelajaran Malaysia (SPM) dan Sijil Tinggi Pelajaran Malaysia (STPM). Fenomena ini berlaku kerana pihak pentadbiran sekolah terikat dengan misi dan visi pihak berkepentingan dalam pendidikan. Ini menyebabkan pencapaian akademik sekolah menjadi indikator utama keberkesanan pentadbiran sekolah-sekolah berkenaan (Nor Hisham Hashim, 2012).

Kewujudan jawatan Guru Penolong Kanan Kokurikulum (GPKKo) adalah merupakan jawatan yang ditugaskan membantu pengetua dalam urusan pentadbiran berkaitan kokurikulum. Peranan GPKKo amat penting dan beliau perlu bertindak sebagai pengurus aktiviti kokurikulum yang mampu membawa perubahan dan kecemerlangan bidang kokurikulum di sekolah. Ini adalah kerana, secara dasarnya pengetua akan mendeligi secara terus tugas-tugas pengurusan kokurikulum. Walau bagaimanapun ianya tidak berpusat kepada GPKKo secara keseluruhan. Pengetua masih mempunyai hak untuk membuat keputusan. Kemenjadian dan kejayaan aktiviti kokurikulum di sekolah terletak dibahu GPKKo. Justeru, amat penting bagi GPKKo untuk memahami dengan baik tugas yang berkaitan dengan bidangnya dan tidak mengharapkan bantuan daripada pihak lain selain daripada pengetua dan jawatankuasa kokurikulum untuk menjalankan tugas hakikinya.

TINJAUAN LITERATUR

Seperti yang diketahui oleh kita semua sebagai pendidik, program-program kokurikulum dikendali serta ditadbir oleh guru-guru yang berpengalaman dan telah menguasai ilmu serta ciri-ciri pentadbiran dan pengurusan kokurikulum berdasarkan kepada pengalaman dan pemahaman sendiri. Walau bagaimanapun, pengalaman secara ilmiah ini amat penting dan berharga, tetapi ianya masih belum mencukupi dan memerlukan masa yang panjang untuk mengurus tadbir hal-hal berkaitan kokurikulum. Pengalamian sebenar lebih berguna jika dibandingkan dengan pengalaman berdasarkan kajian-kajian yang tidak dilalui oleh seseorang pentadbir. Malah didapati ramai guru yang gagal menjalankan tanggungjawab sebagai guru

kokurikulum di sekolah kerana mereka tidak cukup kompetensi dan berkemahiran untuk melaksanakan urusan kerja berkaitan kokurikulum (Ahmad Esa et al., 2015).

Tanggungjawab bagi mentadbir sesuatu organisasi kokurikulum hendaklah diamanahkan dan dipegang oleh seseorang yang benar-benar mempunyai kelayakan, pengetahuan, kemahiran dan minat yang mendalam dalam bidang pengurusan berkenaan. Pentadbir yang tidak berkelayakan, berminat dan berkebolehan akan menyebabkan program-program yang dirancang tidak dapat dijalankan dengan teratur, lancar dan berkesan serta hasilnya juga tidak memuaskan serta tidak memenuhi standard kualiti yang dikehendaki.

Dalam kajian Coffman & Porter (2012), menyatakan bahawa pentadbir kokurikulum boleh menjadi agen perubahan dalam mengubahsuaikan sifat-sifat sekolah yang lebih berdaya saing dan mampu melakukan transformasi untuk kebaikan pelajar. Kajian Coffman & Porter (2012) selari dengan Sufean Hussin (2014), agenda utama wawasan pembangunan Malaysia ialah pembentukan satu masyarakat dan negara bangsa yang bertamadun maju, dengan sistem sivil dan moral yang membayangkan budaya tinggi, sistem perbandaran yang canggih dan ekologi hijau, dan sistem kebajikan sosial yang berteraskan kesejahteraan komprehensif.

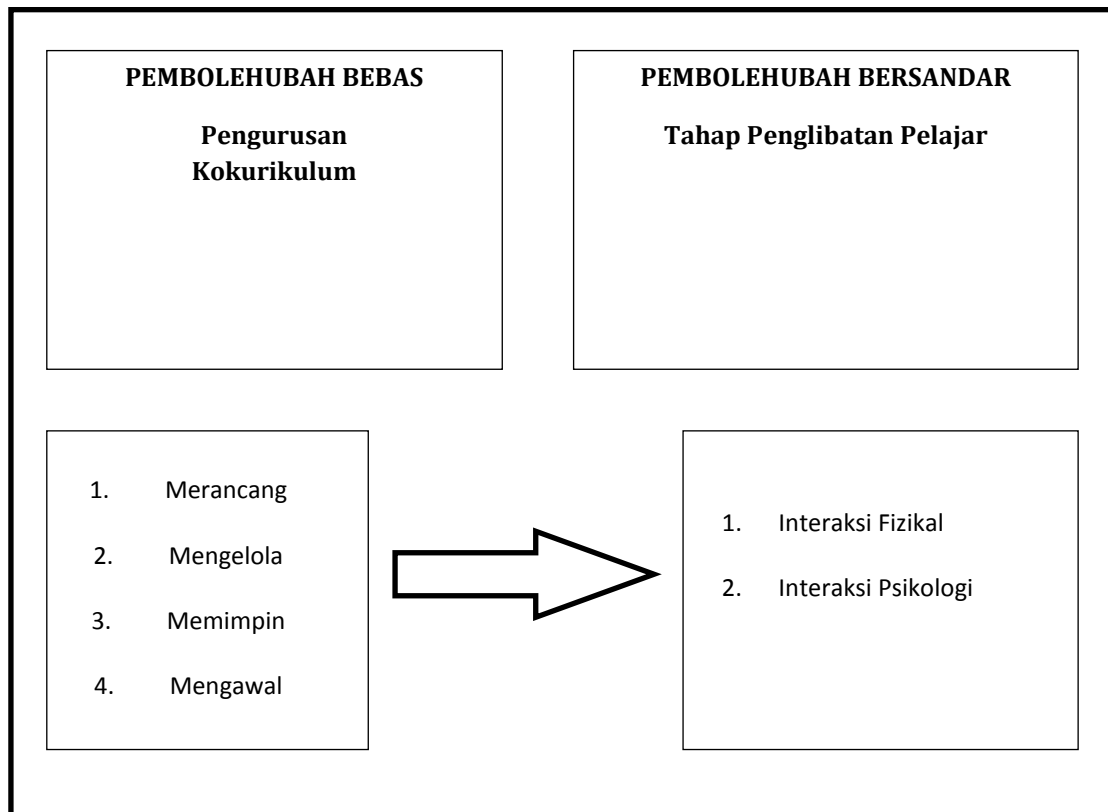
Hujah tersebut diperkukuhkan lagi dengan kenyataan oleh Ketua Pengarah Pelajaran Malaysia (KPPM), yang menyatakan Kementerian Pendidikan Malaysia sentiasa memberi tumpuan dan sokongan kepada usaha untuk memastikan agar semua pelajar dapat mengikuti aktiviti kokurikulum. Ianya seiring dengan Anjakan Tiga Pelan Pembangunan Pendidikan Malaysia iaitu melahirkan rakyat yang menghayati nilai yang menekankan kepada pembangunan murid secara holistik dengan mengukuhkan keperluan penyertaan murid dalam 1Sukan, 1Kelab dan 1Badan Beruniform (Bahagian Kokurikulum & Kesenian Kementerian Pendidikan Malaysia, 2015).

Norlena Salamuddin et al. (2011) membahaskan pentadbir kokurikulum juga harus kreatif dan berpandangan jauh dalam menggubal perancangan program kokurikulum. Sekolah harus mempunyai badan yang bertanggungjawab dalam perancangan, pengelolaan dan pengawalan serta pelaksanaan keseluruhan aktiviti kokurikulum.

Hasil kajian Leung, Ng, & Chan (2011) menunjukkan moral guru akan mempengaruhi pembelajaran pelajar dan mereka mendapati bahawa penglibatan dan kepuasan guru-guru terhadap tugas mereka akan membantu transformasi pendidikan di sekolah mereka yang kemudiannya akan meningkatkan pencapaian pelajar.

KERANGKA KAJIAN

Pembolehkan bebas bagi kajian ini ialah pengurusan kokurikulum dan tahap penglibatan pelajar dalam aktiviti kokurikulum ialah pembolehkan bersandar. Perhubungan diantara pembolehkan-pembolehkan ini digambarkan sepertimana dalam Rajah 1 di bawah.

OBJEKTIF KAJIAN

Penyelidikan ini berfokus kepada mengenal pasti pengurusan kokurikulum dan hubungannya dengan tahap penglibatan pelajar dalam aktiviti kokurikulum di sekolah menengah kebangsaan harian dalam daerah Kuala Terengganu. Kajian secara khusus ini bertujuan untuk mengenal pasti;

1. tahappengamalan pengurusan kokurikulum di dua buah sekolah dalam daerah Kuala Terengganu.
2. tahappenglibatan pelajar dalam aktiviti kokurikulum di dua buah sekolah dalam daerah Kuala Terengganu.

METODOLOGI KAJIAN

Reka Bentuk Kajian

Pendekatan kuantitatif yang menggunakan instrumen telah digunakan oleh pengkaji. Bagi menganalisis profil responden, kaedah statistik deskriptif telah digunakan dengan fokus untuk mendapatkan bilangan dan peratusan responden. Malah kaedah ini juga digunakan untuk menerangkan dapatan skor min dan sisihan piawai bagi setiap dimensi yang dikaji. Kaedah statistik inferensi juga digunakan untuk melihat perbezaan antara pembolehubah-pembolehubah peranan utama yang dimainkan oleh Penolong Kanan Kokurikulum sebagai pengurus kokurikulum di sekolah dengan komponen pengurusan. Analisis yang digunakan untuk melihat perbezaan yang wujud diantara pembolehubah-pembolehubah yang dikenal pasti ini menggunakan ujian-t.

Populasi Dan Persampelan

Pengkaji telah membuat kajian tinjauan perbandingan dan hanya melibatkan dua buah sekolah sahaja dijadikan pusat kajian serta menetapkan semua guru-guru yang bertugas di 2 buah sekolah kajian berkenaan sahaja terlibat dengan kajian ini. Pemilihan sampel yang dilakukan secara keseluruhan membolehkan semua guru yang berada di SMKJ dan SMKSN terlibat sepenuhnya menjadi responden kajian ini.

Instrumen Kajian

Instrumen yang digunakan dibahagikan kepada tiga bahagian iaitu, Bahagian A melibatkan item-item berkaitan maklumat asas sekolah dan responden, Bahagian B melibatkan item-item Pengurusan Kokurikulum (Pembolehubah Bebas) dan Bahagian C, Tahap Penglibatan (Pembolehubah Bersandar). Semua item yang dibina berbentuk soalan tertutup yang hanya memerlukan responden memilih jawapan yang sesuai disediakan mengikut skala likert. Borang instrumen yang telah diisi lengkap oleh responden akan dianalisis dengan menggunakan *Statistical Package For The Social Sciences* (SPSS) 21.0.

Analisis Data

Bagi mengenal pasti pandangan responden terhadap peranan Penolong Kanan Kokurikulum dalam pengurusan kokurikulum di sekolah-sekolah terlibat, pengkaji telah menggunakan purata skor min skala persetujuan dalam setiap dimensi kepada lima tahap yang dikeluarkan oleh Bahagian Perancangan dan Penyelidikan Dasar Pendidikan, Kementerian Pendidikan Malaysia pada tahun 2006 seperti Jadual 1 di bawah.

Jadual 1: Skala Purata Skor Min

Skor Min	Interprestasi Skor Min	Penanda
1.00 hingga 1.89	Sangat Rendah	SR
1.90 hingga 2.69	Rendah	R
2.70 hingga 3.49	Sederhana	S
3.50 hingga 4.29	Tinggi	T
4.30 hingga 5.00	Sangat Tinggi	ST

DAPATAN KAJIAN

Pengkaji telah menggunakan jadual purata skor min skala persetujuan lima tahap yang dikeluarkan oleh Bahagian Perancangan dan Penyelidikan Dasar Pendidikan, Kementerian Pendidikan Malaysia pada tahun 2006 untuk mengenal tahap min pada setiap dimensi. Spesifikasi skala seperti Jadual 2.

Jadual 2: Skala Purata Skor Min

Skor Min	Interprestasi Skor Min	Penanda
1.00 hingga 1.89	Sangat Rendah	SR
1.90 hingga 2.69	Rendah	R
2.70 hingga 3.49	Sederhana	S
3.50 hingga 4.29	Tinggi	T
4.30 hingga 5.00	Sangat Tinggi	ST

Analisis Min dan Sisihan Piawai Dimensi Merancang GPKKo

Jadual 3 di bawah menunjukkan analisis statistik ujian-t “Independent-Sampel t-test” tentang perbezaan dimensi merancang antara SMKJ dan SMKSN dalam pengurusan kokurikulum.

Jadual 3: Perbezaan Dimensi Merancang GPKKo

Kod Sek	N	Min	Sisihan Piawai	df	t	Sig
SMKJ	55	3.99	.407	169	.682	.193
SMKSN	116	3.93	.494			

Aras Signifikan $p > .05$

Berdasarkan Jadual 3, analisis ujian-t “Independent-Sampel t-test” digunakan bagi membezakan skor min dimensi merancang dalam pengurusan kokurikulum. Hasil ujian menunjukkan nilai $t(169) = .682$, $p = .193$. Ini menunjukkan tahap signifikan ini lebih signifikan daripada $.05 (p > .05)$. Oleh itu, tidak terdapat perbezaan yang signifikan dimensi merancang dalam pengurusan kokurikulum antara kedua-dua buah sekolah yang dikaji. Skor min dan sisihan piawai bagi SMKJ adalah ($M = 3.99$, $SP = .407$) dan SMKSN adalah ($M = 3.94$, $SP = .494$). Ini bermakna dimensi merancang adalah sama dan berada pada tahap tinggi.

Analisis Min dan Sisihan Piawai Dimensi Mengelola GPKKo

Jadual 4 di bawah menunjukkan analisis statistik ujian-t “Independent-Sampel t-test” tentang perbezaan dimensi mengelola antara SMKJ dan SMKSN dalam pengurusan kokurikulum.

Jadual 4: Perbezaan Dimensi Mengelola GPKKo

Kod Sek	N	Min	Sisihan Piawai	df	t	Sig
SMKJ	55	3.77	.588	169	-1.193	.317
SMKSN	116	3.93	.563			

Aras Signifikan $p > .05$

Berdasarkan Jadual 4, analisis ujian-t digunakan bagi membezakan skor min dimensi mengelola dalam pengurusan kokurikulum. Hasil ujian menunjukkan nilai $t(169) = -1.193$, $p = .317$. Ini menunjukkan tahap signifikan ini lebih signifikan daripada $.05 (p > .05)$. Oleh itu, tidak terdapat perbezaan yang signifikan dimensi mengelola dalam pengurusan kokurikulum antara kedua-dua buah sekolah yang dikaji. Skor min dan sisihan piawai bagi SMKJ adalah ($M = 3.77$, $SP = .558$) dan skor min serta sisihan piawai bagi SMKSN adalah ($M = 3.89$, $SP = .563$). Ini bermakna dimensi mengelola adalah sama dan berada pada tahap tinggi.

Analisis Min dan Sisihan Piawai Dimensi Memimpin GPKKo

Jadual 5 di bawah menunjukkan analisis statistik ujian-t tentang perbezaan dimensi memimpin antara SMKJ dan SMKSN dalam pengurusan kokurikulum.

Jadual 5: Perbezaan Dimensi Memimpin GPKKo

Kod Sek	N	Min	Sisihan Piawai	df	t	Sig
SMKJ	55	3.81	.542	169	-2.080	.932
SMKSN	116	4.00	.561			

Aras Signifikan $p > .05$

Berdasarkan Jadual 5, analisis ujian-t “Independent-Sample t-test” digunakan bagi membezakan skor min dimensi mengelola dalam pengurusan kokurikulum. Hasil ujian menunjukkan nilai $t(169) = -2.080$, $p = .932$.

Ini menunjukkan tahap signifikan ini lebih signifikan daripada .05($p>.05$). Oleh itu, tidak terdapat perbezaan yang signifikan dimensi memimpin dalam pengurusan kokurikulum antara kedua-dua buah sekolah yang dikaji. Skor min dan sisihan piawai bagi SMKJ adalah ($M=3.81$, $SP=.542$) dan skor min serta sisihan piawai bagi SMKSN adalah ($M=4.00$, $SP=.561$). Ini bermakna dimensi memimpin adalah sama dan berada pada tahap tinggi.

Analisis Min dan Sisihan Piawai Dimensi Mengawal GPKKo

Jadual 6 di bawah menunjukkan analisis statistik ujian-t “Independent-Sampel t-test” tentang perbezaan dimensi mengawal antara SMKJ dan SMKSN dalam pengurusan kokurikulum.

Jadual 6: Perbezaan Dimensi Mengawal GPKKo

Kod Sek	N	Min	Sisihan Piawai	df	t	Sig
SMKJ	55	3.51	.513	169	-1.790	.866
SMKSN	116	3.67	.536			

Aras Signifikan $p>.05$

Berdasarkan Jadual 6, analisis ujian-t “Independent-Sample t-test” digunakan bagi membezakan skor min dimensi mengawal dalam pengurusan kokurikulum. Hasil ujian menunjukkan nilai $t(169) = -1.790$, $p=.866$. Ini menunjukkan tahap signifikan ini lebih signifikan daripada .05($p>.05$). Oleh itu, tidak terdapat perbezaan yang signifikan dimensi mengawal dalam pengurusan kokurikulum antara kedua-dua buah sekolah yang dikaji. Skor min dan sisihan piawai masing-masing bagi SMKJ dan SMKSN ialah ($M=3.52$, $SP=.513$) dan ($M=3.67$, $SP=.536$). Ini bermakna dimensi memimpin adalah sama dan berada pada tahap tinggi.

Analisis Min dan Sisihan Piawai Pengurusan Kokurikulum

Persoalan Kajian: Adakah terdapat amalan pengurusan kokurikulum Penolong Kanan Kokurikulum (GPKKo) di SMKJ dan SMKSN?

Hipotesis Kajian H_0 : Tidak terdapat perbezaan yang signifikan pengurusan kokurikulum Penolong Kanan Kokurikulum di SMKJ dan SMKSN pada aras keyakinan .05.

Jadual 7: Perbezaan Min dan Sisihan Piawai Pembolehubah Bebas Pengurusan Penolong Kanan Kokurikulum antara SMKJ dan SMKSN

Kod Sek	N	Min	Sisihan Piawai	df	t	Sig
SMKJ	55	3.76	.413	169	-1.297	.736
SMKSN	116	3.85	.441			

Aras Signifikan $p>.05$

Berdasarkan Jadual 7 didapati nilai-t bagi perbezaan pembolehubah bebas pengurusan kokurikulum bagi SMKJ dan SMKSN ialah $t(169) = -1.297$, $p=.736$. Ini menunjukkan tahap signifikan ini lebih signifikan daripada .05($p>.05$). Oleh itu hipotesis nul (H_0) diterima. Oleh yang demikian tidak terdapat perbezaan yang signifikan pengurusan penolong kanan kokurikulum antara SMKJ dan SMKSN. Skor min dan sisihan piawai bagi SMKJ adalah ($M=3.76$, $SP=.413$) dan bagi SMKSN pula ialah ($M=3.85$, $SP=.441$). Ini bermakna Skor Min pembolehubah bebas bagi kedua-dua buah sekolah ini adalah sama dan berada pada tahap tinggi.

Analisis Min dan Sisihan Piawai Mengikut Dimensi-dimensi Tahap Penglibatan Pelajar

Analisis Min dan Sisihan Piawai Dimensi Interaksi Psikologi

Jadual 8 di bawah menunjukkan analisis statistik ujian-t “Independent-Sampel t-test” tentang perbezaan dimensi interaksi psikologi penglibatan pelajar dalam aktiviti kokurikulum antara SMKJ dan SMKSN.

Jadual 8: Analisis Min dan Sisihan Piawai Dimensi Interaksi Psikologi

Kod Sek	N	Min	Sisihan Piawai	df	t	Sig
SMKJ	55	3.37	.582	169	-2.047	.926
SMKSN	116	3.57	.566			

Aras Signifikan $p > .05$

Berdasarkan Jadual 8, analisis ujian-t “Independent-Sample t-test” digunakan bagi membezakan skor min dimensi interaksi psikologi penglibatan pelajar dalam aktiviti kokurikulum. Hasil ujian menunjukkan nilai $t(169) = -2.047$, $p = .926$. Ini menunjukkan tahap signifikan ini lebih signifikan daripada $.05 (p > .05)$. Oleh itu, tidak terdapat perbezaan yang signifikan dimensi interaksi psikologi penglibatan pelajar dalam aktiviti kokurikulum antara kedua-dua buah sekolah yang dikaji. Skor min dan sisihan piawai yang dicatatkan bagi SMKJ adalah ($M = 3.38$, $SP = .582$) dan nilai bagi SMKSN pula adalah ($M = 3.57$, $SP = .566$). Ini bermakna dimensi interaksi psikologi adalah sama dan berada pada tahap tinggi.

Analisis Min dan Sisihan Piawai Dimensi Interaksi Fizikal

Jadual 9 di bawah menunjukkan analisis statistik ujian-t “Independent-Sample t-test” tentang perbezaan dimensi interaksi fizikal penglibatan pelajar dalam aktiviti kokurikulum antara SMKJ dan SMKSN.

Jadual 9: Analisis Min dan Sisihan Piawai Dimensi Interaksi Fizikal

Kod Sek	N	Min	Sisihan Piawai	df	t	Sig
SMKJ	55	4.04	.675	169	.591	.154
SMKSN	116	3.98	.566			

Aras Signifikan $p > .05$

Berdasarkan Jadual 9, analisis ujian-t “Independent-Sample t-test” digunakan bagi membezakan skor min dimensi interaksi psikologi penglibatan pelajar dalam aktiviti kokurikulum. Hasil ujian menunjukkan nilai $t(169) = .591$, $p = .154$. Ini menunjukkan tahap signifikan ini lebih signifikan daripada $.05 (p > .05)$. Oleh itu, tidak terdapat perbezaan yang signifikan dimensi interaksi fizikal penglibatan pelajar dalam aktiviti kokurikulum antara kedua-dua buah sekolah yang dikaji. Skor min dan sisihan piawai bagi SMKJ adalah ($M = 4.05$, $SP = .675$) dan SMKSN adalah ($M = 3.99$, $SP = .566$). Ini bermakna dimensi interaksi psikologi adalah sama dan berada pada tahap tinggi.

Analisis Min dan Sisihan Piawai Tahap Penglibatan Pelajar

Persoalan Kajian: Adakah terdapat perbezaan penglibatan pelajar dalam aktiviti kokurikulum di SMKJ dan SMKSN?

Hipotesis Kajian H_0 : Tidak terdapat perbezaan yang signifikan penglibatan pelajar dalam aktiviti kokurikulum di SMKJ dan SMKSN pada aras keyakinan $.05$.

Jadual 11: Perbezaan Min dan Sisihan Piawai Tahap Penglibatan Pelajar Dalam Aktiviti Kokurikulum antara SMKJ dan SMKSN.

Kod Sek	N	Min	Sisihan Piawai	Df	t	Sig
SMKJ	55	3.74	.439	169	-.477	.889

SMKSN 116 3.77 .464

Aras Signifikan $p > .05$

Berdasarkan Jadual 10, didapati nilai-t bagi pembolehubah bersandar tahap penglibatan pelajar dalam aktiviti kokurikulum bagi SMKJ dan SMKSN ialah $t(169) = -.477$, $p = .889$. Ini menunjukkan tahap signifikan ini lebih signifikan daripada $.05 (p > .05)$. Oleh itu hipotesis nul (H_0) diterima. Oleh yang demikian tidak terdapat perbezaan yang signifikan tahap penglibatan pelajar dalam aktiviti kokurikulum antara kedua-dua buah sekolah ini. Skor min dan sisihan piawai bagi SMKJ adalah ($M = 3.74$, $SP = .439$) dan bagi SMKSN adalah ($M = 3.78$, $SP = .464$). Ini bermakna skor min pembolehubah bersandar bagi kedua-dua buah sekolah ini adalah sama dan berada pada tahap tinggi.

PERBINCANGAN

Analisis kajian ini telah menunjukkan tahap pengurusan penolong kanan dalam pengurusan kokurikulum dengan tahap penglibatan pelajar dalam aktiviti kokurikulum bagi kedua-dua buah sekolah kajian adalah tinggi dengan skor min 3.76 bagi SMKJ dan skor min 3.85 bagi SMKSN untuk tahap pengurusan penolong kanan kokurikulum, membuktikan bahawa pengurusan kokurikulum yang melibatkan perkara-perkara perancangan, pengelolaan, kepimpinan dan pengawalan perlu dibuat dengan teliti. Malah ianya juga bertepatan dengan Teori Stoner (1995). Menurut (Noor Azzam Syah Mohamed & Suria Baba, 2016), Teori Stoner adalah proses pengurusan yang bersistematik dalam menjalankan sesuatu aktiviti kerana ianya melibatkan aktiviti yang saling berhubungan agar dapat mencapai matlamat yang diinginkan. Oleh yang demikian, pengurusan tidak berlaku secara berasingan atau mempunyai hubungan yang longgar tetapi saling berhubungan.

Analisis terhadap tahap penglibatan pelajar dalam aktiviti kokurikulum, skor min bagi SMKJ adalah 3.74 dan SMKSN adalah 3.77. bersandarkan kepada Teori Penglibatan Astin (1984) yang memerihalkan lima idea utama iaitu pelajar belajar melalui penglibatan, faktor persekitaran mempengaruhi penglibatan, gabungan psikoanalisis dan teori pembelajaran klasik, adil terhadap penglibatan pelajar dalam semua aktiviti dan memberi panduan yang berguna tentang penglibatan pelajar. Jika dilihat secara dasarnya, teori ini secara halus memberi petunjuk kepada pengurusan kokurikulum agar membuat sesuatu program yang dapat menarik minat pelajar. Penekanan terhadap penglibatan pelajar dalam aktiviti kokurikulum merupakan satu kaedah yang berkesan dalam usaha mengasah kemahiran generik dikalangan pelajar. Pembelajaran tidak cukup dengan hanya apa yang dipelajari di dalam kelas semata-mata (Nooraini Othman, Wardatul Aishah Musa, & Mohd Nasrul Hakim, 2015). Penglibatan dalam aktiviti kokurikulum menggalakkan perkembangan keseluruhan individu murid (Nor Suhara Haji Fadzil & Jamil Ahmad, 2010). Penglibatan pelajar dalam aktiviti kokurikulum mempunyai hubungan yang kuat dengan pembangunan dalam diri pelajar.

Berdasarkan kajian ini, hipotesis nol pertama dan kedua gagal ditolak kerana tidak ada perbezaan yang signifikan antara pengurusan kokurikulum dengan penglibatan pelajar dalam aktiviti kokurikulum.

KESIMPULAN

Kesimpulan yang dapat dibuat terhadap kajian ini adalah, peranan GPKKo amat besar dalam memastikan perancangan, pengelolaan, kepimpinan dan pengawalan perancangan serta pengendalian gerak kerja kokurikulum berjalan sebagaimana dirancang dan mampu menarik minat pelajar untuk melibatkan diri dalam sebarang gerak kerja kokurikulum.

RUJUKAN

- Ahmad Esa, Mohd Khir Mohd Nor, Nawawi Jusoh, Norashidah Abd Rahman, & Zalinah Salehon. (2015). *Citra Kokurikulum*. (Penerbit UTHM, Ed.). Penerbit UTHM.
- Bahagian Kokurikulum & Kesenian Kementerian Pendidikan Malaysia. (2015). *Buku Panduan Dan Latihan Kor Kadet Polis Diraja Malaysia*. (Bahagian Kokurikulum & Kesenian KPM & Polis Diraja Malaysia, Ed.). Bahagian Kokurikulum & Kesenian KPM.
- Coffman, N. W. (2012). *An exploration of high school co-curricular activities*. University of Michigan.
- Lembaga Peperiksaan. (2014). *Panduan Pengurusan Pentaksiran Berasaskan Sekolah*. (Kementerian Pendidikan Malaysia, Ed.). Kementerian Pendidikan Malaysia.
- Leung, C., Ng, C. W. R., & Chan, P. O. E. (2011). Can Co-curricular Activities Enhance the Learning Effectiveness of Students?: An Application to the Sub-degree Students in Hong Kong. *International Journal of Teaching and Learning in Higher Education*, 23(3), 329–341. Retrieved from <http://www.isetl.org/ijtlhe/pdf/IJTLHE1058.pdf>
- Mohd Fazli Hasan, Suhaida Abdul Kadir, & Soaib Asimiran. (2013). Hubungan Persekitaran Sekolah dengan Penglibatan Pelajar dalam Aktiviti Kokurikulum di Sekolah Menengah, 38(2), 1–9.
- Noor Azzam Syah Mohamed, & Suria Baba. (2016). Proses Pelaksanaan Pengurusan Kokurikulum Yang Diamalkan Oleh Kumpulan Pengurusan Kokurikulum Di Sekolah Menengah Harian|. *Jurnal Kepimpinan Pendidikan, Bil.3*(Isu 3), 17–43.
- Nooraini Othman, Wardatul Aishah Musa, & Mohd Nasrul Hakim. (2015). Kokurikulum Di Dalam Sistem Pendidikan Di Malaysia : Satu Tinjauan Awal. *Bahagian Perkembangan Kurikulum KPM*, (1956), 1 – 6.
- Nor Hisham Hashim. (2012). *Amalan Pengurusan Pentadbir Kokurikulum Dalam Pelaksanaan Aktiviti Kokurikulum Di Sekolah-Sekolah Menengah Di Daerah Taiping*. Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Nor Suhara Haji Fadzil & Jamil Ahmad. (2010). Kepentingan Kokurikulum Dalam Pendidikan Di Sekolah Menengah. *Proceedings of The 4th International Conference on Teacher Education; Join Conference UPI & UPSI Bandung, Indonesia, 8-10 November 2010*, (November), 8–10.
- Norlena Salamuddin, Mohd Taib Harun, & Nur Asmara Diana Abdullah. (2011). Teachers ' Competency in School Extra-Curricular Management Ministry of Education , Putrajaya Malaysia. *World Applied Sciences Journal* 15, 15, 49–55.
- Sufean Hussin. (2014). *Cabaran menyeluruh dalam pelaksanaan transformasi pendidikan untuk masa depan malaysia*.
- Wardatul Aishah Musa. (2014). Kesedaran sendiri terhadap aktiviti kokurikulum dan keberkesanannya kepada remaja, 2014(June), 778–785.